

การปรับตัวทางการสื่อสารและวัฒนธรรม ของนักศึกษาจีนระดับชั้นปีที่ 1 หลักสูตรนิเทศศาสตร์ นานาชาติมหาวิทยาลัยรังสิต*

Communication and Cultural Adaptation of First Year Chinese Students
Arts Program of International Rangsit University

ดวงทิพย์ เจริญรุกข์. วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต.

Duangtip Chareonrook. College of Communications. Rangsit University.

Email: duangtipc@hotmail.com

Received: 18 July 2023 ; Revised: 19 July 2023 ; Accepted: 23 August 2023

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการปรับตัวทางการสื่อสารและวัฒนธรรม ของนักศึกษาจีนระดับชั้นปีที่ 1 หลักสูตรนิเทศศาสตร์ นานาชาติมหาวิทยาลัยรังสิต ผู้วิจัยจะดำเนินการสัมภาษณ์กลุ่ม (Focus Group) กับนักศึกษาจีน รวมถึงการสังเกตการณ์ (Observation) พร้อมทั้งตีความวิเคราะห์ข้อมูลให้ตรงตามประเด็นวัตถุประสงค์ในการศึกษา ซึ่งจะนำเสนอข้อมูลและสรุปผลการวิจัยเป็นเชิงบรรยายหรือพรรณนา (Descriptive)

ผลการศึกษา ด้านการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาจีนที่เข้ามาศึกษาต่อหลักสูตรนานาชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต พบว่า แรงจูงใจในการเข้ามาศึกษาที่ประเทศไทยและมหาวิทยาลัยรังสิตมาจากความประทับใจจนนำมาสู่ความสนใจเข้ามาศึกษาต่อในประเทศไทย สำหรับแนวโน้มและทิศทางในการปรับตัวของนักศึกษาจีน พบว่า อยู่ในเชิงบวก พร้อมเรียนรู้และยอมรับวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างกับวัฒนธรรมเดิมที่เคยเป็นอยู่ โดยความคาดหวังต่อการเข้ามาศึกษาต่อข้ามวัฒนธรรม พบว่า คาดหวังประกอบอาชีพในประเทศไทยได้ สามารถศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และคาดหวังการมีครอบครัวอยู่ที่ประเทศไทย ซึ่งนักศึกษาจีนกลุ่มตัวอย่างใช้รูปแบบการสื่อสารในการปรับตัวข้ามวัฒนธรรม ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารระหว่างเพื่อน หรือการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในคณะ การดำรงชีวิตประจำวัน รวมถึงการเรียนรู้วัฒนธรรมผ่านสื่อมวลชนด้วยการดูละครไทย ฟังเพลงไทย โดยลักษณะการสื่อสาร และปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่มีผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาจีน คือ ลักษณะการสื่อสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์ ทั้งด้านกายภาพ และด้านสังคม ปัญหาหรืออุปสรรคที่พบในการปรับตัวข้ามวัฒนธรรม คือ ความไม่เข้าใจเกี่ยวกับภาษาที่ต่างกัน ด้วยความต่างวัฒนธรรมด้านภาษา ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม พบว่า นักศึกษาจีนมีการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมได้ดี โดยมีความพึงพอใจต่อบริการด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

คำสำคัญ : การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม, การปรับตัว, นักศึกษาจีน, นานาชาติ

Abstract

The main purpose of this study was to Communication and Cultural Adaptation of First Year Chinese Students of Communication Arts Program of International Rangsit University. The study was qualitative research through methods of focus group including participant observation. By presenting data and summarizing research results in a descriptive.

It was found that Cultural adaptation found that the motivation to study in Thailand and Rangsit University from impression to interest in studying in Thailand. As for the direction of adaptation of Chinese students, it was found to be positive, ready to learn and accept a culture that is different. The expectation of coming to study abroad across cultures, it was found that; they expect to work in Thailand, able to study at a higher level and expecting to have a family in Thailand. The sample group of Chinese students used a cross-cultural for adaptive communication. whether it is communication between friends or doing activities in the faculty and daily life. Including learning about culture through mass media by watching Thai dramas and listening to Thai songs. Communication and other factors That affects the adaptation of Chinese students is communication to make a relationship. For the problem in cross-cultural adaptation is the different languages. For regarding social and environmental factors, it was found that Chinese students had good cross-cultural adaptability.

Keyword : Intercultural Communication, Adaptation, Chinese Students, International

บทนำ

ในยุคที่เรียกว่า “โลกาภิวัตน์” ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในมิติหลากหลายด้านบนโลกใบนี้ ทั้งด้าน เศรษฐกิจ สังคม การเมือง สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยี ตลอดจนมิติด้านการศึกษาที่มีการบริหารจัดการ และรูปแบบที่ปรับเปลี่ยนไปตามสถานการณ์โลก ผู้เรียนหรือนักศึกษาจึงให้ความสนใจกับหลักสูตรนานาชาติ มากขึ้น เกิดกระแสการเรียนต่างประเทศมากขึ้น สำหรับประเทศไทยมีนักศึกษาต่างชาติเข้ามาเรียนจำนวน มากขึ้น ด้วยการพัฒนาหลักสูตรนานาชาติของสถาบันและมหาวิทยาลัยชั้นนำทั้งรัฐบาลและเอกชนของประเทศ โดยในปีการศึกษา 2564 มีนักศึกษาต่างชาติเข้าใหม่ทุกระดับชั้นในสถานศึกษาของประเทศไทย รวมจำนวน 5,657 คน เพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2563 ที่มีจำนวนรวม 5,554 คน (ศูนย์สารสนเทศอุดมศึกษา, 2565)

สำหรับกลุ่มนักศึกษาต่างชาติที่มีจำนวนมากขึ้นทุกปีในสถานศึกษาของประเทศไทย คือ กลุ่มนักศึกษาชาวจีน ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา มหาวิทยาลัยของไทยได้รับความสนใจจากนักศึกษา ชาวจีนจำนวนมาก โดยข้อมูลสถิติของระบบเผยแพร่สารสนเทศอุดมศึกษา ศูนย์สารสนเทศอุดมศึกษา ปี 2021 แสดงจำนวนนักศึกษาสัญชาติจีนในสถาบันอุดมศึกษาไทย ปีการศึกษา 2010-2020 ดังนี้

ที่มา: ข้อมูลสถิติของระบบเผยแพร่สารสนเทศอุดมศึกษา ศูนย์สารสนเทศอุดมศึกษา, 2565

จากรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์การศึกษาเบื้องต้นว่าด้วยนักศึกษาจีนในไทยของ ดร.กุลนรี นุกิจรังสรรค์ และคณะ ได้รายงานถึงสาเหตุหลักที่นักศึกษาจีนเลือกศึกษาต่อต่างประเทศ โดยพบ 2 มูลเหตุ คือ การขาดโอกาสในการศึกษาภายในประเทศ ซึ่งพบว่า มีนักศึกษาจีนจำนวนมากที่ไม่สามารถสอบเข้ามหาวิทยาลัยในประเทศได้ และต้องการหลีกเลี่ยงจากสภาพสังคมที่กดดัน ทั้งเรื่องการใช้ชีวิตประจำวัน และการศึกษา โดยประเทศไทยถือเป็นหนึ่งประเทศที่นักศึกษาจีนเลือกศึกษาต่อ เนื่องจาก สภาพสังคมที่มีความยืดหยุ่นสูง รวมถึงค่าใช้จ่ายในการศึกษาและในการครองชีพไม่สูงมากนัก กอปรกับหลักสูตรการเรียนการสอนของประเทศไทยมีการพัฒนาให้รองรับนักศึกษาชาวต่างชาติมากขึ้น มีความหลากหลายด้านสาขาวิชา ซึ่งตอบโจทย์ของนักศึกษาจีนได้ ส่วนใหญ่นักศึกษาจีนจะเลือกศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยจะพิจารณาจากชื่อเสียงของสถาบันการศึกษาหลักสูตร รวมถึงรูปแบบการเรียนการสอน โอกาสในการสำเร็จการศึกษา และจังหวัดที่ตั้งของมหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ ทั้งนี้ นักศึกษาจีนส่วนใหญ่รับรู้ข้อมูลข่าวสารการศึกษาต่อในประเทศไทยจากหลากหลายแหล่ง อาทิเช่น มหาวิทยาลัยในจีน เอเจนซี่จีน และการบอกเล่าแบบปากต่อปากจากคนรู้จัก เช่น เพื่อน ญาติ เป็นต้น

การออกไปศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาจีนมีพลวัตที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งในเรื่องจำนวนประเทศเป้าหมายปลายทาง กลุ่มอายุของผู้เรียน ความสนใจต่อสาขาวิชา ซึ่งพลวัตที่เกิดขึ้นเป็นผลมาจากการเติบโตของเศรษฐกิจจีน การเปลี่ยนแปลงของสังคมและแนวคิดของชาวจีนรุ่นใหม่ รวมถึงนโยบายสนับสนุนของประเทศต้นทางและประเทศปลายทางด้วย อย่างไรก็ตาม นักศึกษาจีนที่ออกไปศึกษาต่างประเทศส่วนใหญ่มีแรงจูงใจหลักไม่ต่างกันนัก อาทิ ต้องการเพิ่มทักษะด้านภาษา ต้องการหาประสบการณ์ใหม่ หลีกเลี่ยงความกดดันด้านการเรียนในประเทศ สอบเข้ามหาวิทยาลัยไม่ได้ เป็นต้น (อ้างในกุลนรี นุกิจรังสรรค์ และคณะ, 2564) สำหรับประเทศไทย นักศึกษาจีนถือมีความโดดเด่น และมีจำนวนมากอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้สถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาโดยเฉพาะมหาวิทยาลัยเอกชนส่วนใหญ่หันมาปรับหลักสูตรการเรียนการสอนและกลยุทธ์ด้านการตลาด เพื่อดึงดูดนักศึกษาจีนให้เข้ามาศึกษาต่อ มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ในไทยอาศัยการประชาสัมพันธ์หลักสูตรและการสมัครเข้าศึกษาจากเอเจนซี่จีน รวมถึงมหาวิทยาลัยพันธมิตรในประเทศจีน

กระแสความนิยมมาศึกษาต่อในประเทศไทย จึงนับเป็นปรากฏการณ์ที่หลายฝ่ายในประเทศไทยต่างให้ความสนใจ เพราะจำนวนนักศึกษาจีนในไทยเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างเห็นได้ชัด นักศึกษามีทั้งชาวไทยและต่างประเทศ มีความหลากหลายด้านเชื้อชาติ โดยเฉพาะโซนเอเชียที่มีนักศึกษาให้ความสนใจเข้ามาศึกษาต่อในหลักสูตรนานาชาติ มหาวิทยาลัยรังสิตเพิ่มขึ้นต่อเนื่องทุก ๆ ปีการศึกษา หลักสูตรนานาชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต ประกอบด้วย 15 สาขาวิชา ได้แก่

1. International Accountancy
2. International Business
3. International Hospitality and Tourism
4. Communication Arts
5. International Political Economy and Development
6. Civil Engineering
7. Electrical Engineering
8. Commercial Pilot
9. Information and Communication Technology
10. Aviation Maintenance Engineering (Thai- English)
11. Nursing Science (Thai-English)
12. Product Design (Thai- English)
13. Architecture (Thai- English)
14. Communication Arts (English -Chinese)
15. Business Administration (Chinese)

โดยสาขาวิชาที่มีนักศึกษาจีนให้ความสนใจศึกษาต่ออย่างมากสาขาหนึ่ง คือ Communication Arts (English -Chinese) ซึ่งในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 มีนักศึกษาจีนสมัครเข้าเรียนจำนวน 60 คน (ฝ่ายทะเบียนมหาวิทยาลัยรังสิต, 2565) ทั้งนี้ การจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชานิตศศาสตร์นานาชาติ ล้วนบรรยายเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด นักศึกษาจีนเหล่านี้ไม่เพียงแต่เข้ามาศึกษาหาความรู้เท่านั้น นักศึกษาจีนต้องมีการเรียนรู้และปรับตัวกับสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมที่แตกต่างเพื่อความอยู่รอด ทั้งการมีเพื่อนใหม่ อาหารการรับประทาน การเรียนการสอน การดำรงชีวิตประจำวันอื่น ๆ และการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาจีนที่เข้าศึกษาต่อหลักสูตรนานาชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต พบว่า นักศึกษาจีนส่วนใหญ่ยังขาดทักษะด้านภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการเรียน และการสื่อสารในการดำรงชีวิต ดังนั้น จะเห็นได้ว่า ปัจจัยที่สามารถส่งเสริมให้การปรับตัวของนักศึกษาจีนได้ประสิทธิผลที่ดี คือ ภาวชาตลอดจนการสื่อสารและการเรียนรู้วัฒนธรรมร่วมกัน ดังเช่นการศึกษาของพัชรภา เอื้ออมรวนิช (2556) ที่พบว่าการปรับตัวเพื่อให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและผู้คนที่แตกต่างกันวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้สำหรับนักศึกษาต่างชาติที่เข้ามาอยู่ใหม่ อาทิ การปรับตัวเรื่องของระบบการเรียนการสอน การใช้ภาษาในการสื่อสาร การดำเนินชีวิตประจำวัน ทักษะคิด ความเชื่อ และค่านิยม รวมถึงเรื่องต่าง ๆ ซึ่งต้องมีการปรับตัวให้เหมาะสมและสอดคล้องกับวัฒนธรรมของเจ้าบ้านเพื่อสามารถอยู่อาศัยร่วมกับสังคมนั้นได้ ซึ่งเหตุผลต่าง ๆ ทั้งความแตกต่างทางด้านภาษา ความรู้ วัฒนธรรม พฤติกรรม การเรียนรู้ และปัญหาทางกายภาพล้วนเป็นปัญหาที่ผู้เข้ามาอยู่ใหม่ต้องพบเจอเมื่อเข้ามาอยู่ในสังคมของวัฒนธรรมใหม่ ความแตกต่างทางวัฒนธรรมของนักศึกษาต่างชาติย่อมส่งผลต่อทักษะความสามารถในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมของนักศึกษาต่างชาติ

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่าการเข้ามาศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยรังสิตของนักศึกษาจีนมีการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจน ทั้งเรื่องของจำนวน อายุของผู้เรียน แรงจูงใจ รวมถึงสาขาวิชาที่นักศึกษาจีนสนใจ ซึ่งเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและแนวคิดของประชาชนคนจีนรุ่นใหม่ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการปรับตัวด้านการสื่อสารและวัฒนธรรม ของนักศึกษาจีนระดับชั้นปีที่ 1 หลักสูตรนิเทศศาสตร์ นานาชาติมหาวิทยาลัยรังสิต เนื่องจากในปีการศึกษา 1/2565 มีนักศึกษาจีนลงทะเบียนเรียนจำนวน 60 คน เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้แก่ นักศึกษาจีนในการเรียนรู้ทางภาษา และวัฒนธรรมรวมทั้งยังสามารถเป็นแนวทางการเรียนรู้ให้กับนักศึกษาต่างชาติในอนาคตได้เป็นอย่างดี และผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ในกระบวนการดูแลนักศึกษาต่างชาติของมหาวิทยาลัยรังสิตต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาจีน ระดับชั้นปีที่ 1 หลักสูตรนิเทศศาสตร์ นานาชาติมหาวิทยาลัยรังสิต
2. เพื่อศึกษาการปรับตัวทางการสื่อสารภายใต้วัฒนธรรมไทย ของนักศึกษาจีนระดับชั้นปีที่ 1 หลักสูตรนิเทศศาสตร์ นานาชาติมหาวิทยาลัยรังสิต

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อช่วยให้เข้าใจถึงรูปแบบความสามารถทางการสื่อสารของนักศึกษาจีนในการปรับตัวสู่วัฒนธรรมไทย
2. เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้แก่ นักศึกษาจีนในการเรียนรู้ทางภาษาและวัฒนธรรม
3. เป็นแนวทางการเรียนรู้ให้กับนักศึกษาต่างชาติในอนาคต และเป็นแนวทางการดูแลนักศึกษาต่างชาติของมหาวิทยาลัยรังสิต

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดย การสนทนากลุ่ม (Focus Group) กับนักศึกษาจีน หลักสูตรนิเทศศาสตร์นานาชาติ ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants) โดยผู้วิจัยจะทำการสังเกตแบบมีส่วนร่วม โดยการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาขณะทำการสัมภาษณ์ และการพูดคุย เพื่อนำมาประกอบการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวมเช่นกัน การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการนำเสนอข้อมูลเชิงบรรยาย (Descriptive) ร่วมกับการยกตัวอย่างบทสัมภาษณ์ร่วมในการบรรยายด้วย

ประชากร ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยการการสนทนากลุ่ม (Focus Group) กับนักศึกษาจีน หลักสูตรนิเทศศาสตร์นานาชาติ ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 60 คน ผู้วิจัยจะแบ่งนักศึกษาตามเกณฑ์การสนทนากลุ่มของ Soriano (1995) ที่กล่าวว่า กลุ่มบุคคลที่มีส่วนร่วม (participants) ในการสัมภาษณ์ควรมีตั้งแต่ 8-10 คน หรือ บางครั้ง 5-7 คน และดำเนินการโดยผู้สัมภาษณ์ (moderator) หรือผู้อำนวยการความสะดวก (facilitator) โดยอาศัย ปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มเพื่อได้ข้อมูลที่ต้องการ ใช้เวลาตั้งแต่ 40 นาที ถึง 3 ชั่วโมง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงแบ่งกลุ่มนักศึกษาจีนในการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน รวมจำนวน 30 คน โดยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลมีคุณสมบัติตรงตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ เป็นนักศึกษาสัญชาติจีน ศึกษาอยู่ ระดับชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2565 หลักสูตรนิเทศศาสตร์ นานาชาติ

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งศึกษาถึง การปรับตัวทางการสื่อสารและวัฒนธรรม ของนักศึกษาจีน โดยผู้วิจัยจะทำการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการสนทนากลุ่มกับนักศึกษาจีนระดับชั้นปีที่ 1 หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต นานาชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 30 คน โดยผู้วิจัยเป็นหัวหน้าหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต ซึ่งจะดำเนินการสนทนากลุ่มด้วยตนเอง ในช่วงเดือนมีนาคม – เมษายน 2565

สรุปผล

ข้อมูลผู้ให้สัมภาษณ์ คือ นักศึกษาจีน ระดับชั้นปีที่ 1 หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต นานาชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 30 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 18-20 ปี ศึกษาอยู่ระดับชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2565 หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต นานาชาติ

การปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาจีน ระดับชั้นปีที่ 1 หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต นานาชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต สามารถอธิบายองค์ประกอบที่มีผลต่อความสามารถในการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาจีนที่เข้ามาศึกษาต่อหลักสูตรนานาชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต ได้ดังนี้

1 แรงจูงใจในการเข้ามาศึกษาที่ประเทศไทยและมหาวิทยาลัยรังสิต

จากการการสนทนากลุ่ม (Focus Group) กับนักศึกษาจีน พบว่า สามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจในการเข้ามาศึกษาที่ประเทศไทยและมหาวิทยาลัยรังสิตจากความชื่นชอบ โดยเกิดจากการเคยมาท่องเที่ยวหรือเคยรับประทานอาหารไทย แล้วเกิดความประทับใจจนนำมาสู่ความสนใจเข้ามาศึกษาต่อในประเทศไทย จากนั้น จึงเริ่มศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยและหลักสูตรที่เปิดสอนภาษาอังกฤษหรือภาษาจีน โดยมหาวิทยาลัยรังสิตได้รับความสนใจในหมู่นักศึกษาชาวจีนอย่างมาก เนื่องจากมีรุ่นพี่ที่เข้ามาศึกษาต่อแล้วมีการบอกต่อ ทั้งในเรื่องของหลักสูตรที่ได้รับความนิยมจากนักศึกษาชาวจีน อาทิเช่น หลักสูตรบริหาร นิเทศศาสตร์ เป็นต้น ค่าใช้จ่ายที่ไม่สูงจนเกินไป อีกทั้ง ยังสามารถต่อยอดทางด้านการประกอบอาชีพในประเทศไทยได้อีกประการหนึ่งด้วย

2 แนวโน้มหรือทิศทางในการปรับตัว

สำหรับแนวโน้มและทิศทางในการปรับตัวของนักศึกษาจีน พบว่า อยู่ในเชิงบวก มีทิศทางและแนวโน้มที่ยืดหยุ่นพร้อมเรียนรู้และยอมรับวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างกับวัฒนธรรมเดิมที่เคยเป็นอยู่ กล่าวคือ มีลักษณะการปรับตัวที่ไม่ยึดติดกับวัฒนธรรม สามารถยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์ ยอมรับกับวัฒนธรรมใหม่ได้ตามปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น สามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาจีน เมื่อตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อที่ประเทศไทย ก็ทำใจส่วนหนึ่งมาอยู่แล้วว่าต้องพบการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ด้านการดำเนินชีวิตไม่สามารถปฏิบัติตามวัฒนธรรมเดิมของตนได้ทั้งหมด แม้จะมีความตื่นตระหนกต่อวัฒนธรรมใหม่ในช่วงแรก ๆ แต่ก็สามารถยืดหยุ่นวัฒนธรรมเดิมลงได้ตามสถานการณ์ ทั้งนี้ การเดินทางเข้ามาศึกษาต่อยังประเทศไทย คือ การได้รับอิสระในการดำเนินชีวิตเนื่องจากมิได้อาศัยอยู่กับครอบครัว ทำให้ต้องมีการคิดและตัดสินใจหลายเรื่องด้วยตนเอง นักศึกษากลุ่มนี้จึงต้องมีการเรียนรู้และพัฒนาตนเองให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ ทั้งเรื่องการเปลี่ยนแปลงตนเองในเรื่องการเรียน และวัฒนธรรมใหม่ที่ต้องพบเจอเพื่อความอยู่รอด

3 คาดหวังต่อการศึกษาต่อข้ามวัฒนธรรม

ผลการสัมภาษณ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาจีนส่วนใหญ่มีความคาดหวังต่อการเข้ามาศึกษาต่อข้ามวัฒนธรรมด้วยการเลือกที่จะอยู่ต่อประเทศไทย โดยคาดหวังในเรื่องของการประกอบอาชีพ การศึกษาต่อ และการมีครอบครัวอยู่ที่ประเทศไทย ทั้งนี้ สามารถแบ่งเป็นประเด็นได้ ดังนี้

3.1 การประกอบอาชีพต่อในประเทศไทย นักศึกษาจีนมีความคาดหวังว่า เมื่อศึกษาจนจบปริญญาตรีแล้วจะสามารถประกอบอาชีพในประเทศไทยได้ โดยสาขาอาชีพที่นักศึกษาจีนนิยม ได้แก่ การเป็นครูหรืออาจารย์สอนภาษาจีน ล่ามแปลภาษาจีน รวมถึงการเป็นบุคลากรทางการศึกษา เนื่องจากรู้สึกพึงพอใจต่อวิถีชีวิตที่อยู่ในประเทศไทย อีกทั้ง ค่าครองชีพที่ไม่สูงมากนัก ทำให้ไม่อยากจะกลับไปแข่งขันกันในประเทศจีน

3.2 การศึกษาต่อ นักศึกษาจีนส่วนใหญ่มีความคาดหวังว่า เมื่อศึกษาจบระดับปริญญาตรีแล้วต้องการเพิ่มพูนความรู้ด้วยการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น อีกทั้งมองว่าสถานศึกษาในประเทศไทยรวมถึงมหาวิทยาลัยยังลือตมีหลักสูตรที่รองรับนักศึกษาจีนที่หลากหลาย ทั้งในระดับปริญญาโทและเอกและรู้สึกพึงพอใจต่อการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยรังสิต

3.3 การมีครอบครัวอยู่ในประเทศไทย นักศึกษาบางส่วนมีความรักเมื่อเข้ามาศึกษาต่อในประเทศไทย จึงคาดหวังถึงความสัมพันธ์ระยะยาว หากต้องมีครอบครัวกับคนไทย โดยสามารถย้ายถิ่นฐานเพื่อการทำงานกับคนไทยได้

4 รูปแบบที่นักศึกษาจีนใช้ในการปรับตัวข้ามวัฒนธรรม

ผลการสัมภาษณ์ สามารถสรุปได้ว่า นักศึกษาจีนกลุ่มตัวอย่างใช้รูปแบบการสื่อสารในการปรับตัวข้ามวัฒนธรรม เนื่องจากการสื่อสารถือเป็นกระบวนการสร้างปฏิสัมพันธ์ ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารระหว่างเพื่อน หรือการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในคณะ การดำรงชีวิตประจำวัน รวมถึงการเรียนรู้วัฒนธรรมผ่านสื่อมวลชน ด้วยการดูละครไทย ฟังเพลงไทย เป็นต้น กล่าวคือ การที่บุคคลไปอยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่าง ที่ไม่คุ้นเคยก็ยังสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสารที่ก่อให้เกิดความเข้าใจระหว่างกัน ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน การสื่อสารจะยิ่งช่วยในการปรับตัวให้เข้ากับสังคมในวัฒนธรรมนั้น ๆ ทำให้รู้สึกได้รับการยอมรับและเป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่เข้ามาอยู่ได้

ลักษณะการสื่อสาร และปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่มีผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาจีนหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรังสิต

1. ลักษณะการสื่อสาร ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นักศึกษาจีน สามารถสรุปได้ว่า ลักษณะการสื่อสารที่มีผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาจีนกลุ่มตัวอย่าง คือ ลักษณะการสื่อสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์ทั้งด้านกายภาพ และด้านสังคม (กมลรัฐ อินททัศน์ และ พรทิพย์ เย็นจะบก, 2566) โดยใช้การสื่อสารเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ ด้วยองค์ประกอบทางสภาพสังคมและจิตใจ คือ ระยะเวลา การแลกเปลี่ยนข้อมูลร่วมกัน และความไว้วางใจ ซึ่งนักศึกษาจีนจะใช้การสื่อสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์โดยเป็นขั้นตอนแรกเพื่อนำไปสู่ขั้นการสานต่อความสัมพันธ์ คือ การสร้างความสมดุลระหว่างบุคคลให้เกิดขึ้น อันก่อให้เกิดความรู้สึกในเชิงบวกต่อกันและพัฒนาไปสู่การรักษาความสัมพันธ์ให้คงนาน

2. ปัญหาหรืออุปสรรคที่พบในการปรับตัวข้ามวัฒนธรรม พบว่า ส่วนใหญ่ สามารถวิเคราะห์เป็นปัญหาหรืออุปสรรคด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive) กล่าวคือ ความไม่เข้าใจเกี่ยวกับภาษาที่ต่างกัน ด้วยความต่างวัฒนธรรมด้านภาษาทำให้การสื่อสารค่อนข้างมีปัญหาในช่วงแรกที่เข้ามาศึกษาต่อ เพราะคนจีนส่วนใหญ่ไม่ค่อยถนัดภาษาอังกฤษมากนัก รวมถึงการมีค่านิยมด้านวัฒนธรรมการสื่อสารที่แตกต่างกัน เนื่องจาก คนไทยมักไม่สื่อสารแบบตรงไปตรงมา หรือสื่อสารความรู้สึกที่ไม่ชัดเจน แต่คนจีนจะชอบสื่อสารแบบตรงไปตรงมา บอกความรู้สึกหรือความต้องการแบบชัดเจน

อภิปรายผลการวิจัย

1. องค์ประกอบที่มีผลต่อความสามารถในการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาจีนที่เข้ามาศึกษาต่อหลักสูตรนานาชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต

กลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจในการเข้ามาศึกษาที่ประเทศไทยและมหาวิทยาลัยรังสิตจากความชื่นชอบ โดยเกิดจากการเคยมาท่องเที่ยว หรือเคยรับประทานอาหารไทย แล้วเกิดความประทับใจจนนำมาสู่ความสนใจเข้ามาศึกษาต่อในประเทศไทย จากนั้น จึงเริ่มศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับมหาวิทยาลัย และหลักสูตรที่เปิดสอนภาษาอังกฤษหรือภาษาจีน โดยมหาวิทยาลัยรังสิตได้รับความสนใจในหมู่นักศึกษาชาวจีนอย่างมาก เนื่องจากมีรุ่นพี่ที่เข้ามาศึกษาต่อแล้วมีการบอกต่อ ทั้งในเรื่องของหลักสูตรที่ได้รับความนิยมจากนักศึกษาชาวจีน อาทิเช่น หลักสูตรบริหาร นิเทศศาสตร์ เป็นต้น ค่าใช้จ่ายที่ไม่สูงจนเกินไป อีกทั้ง ยังสามารถต่อยอดทางด้านการประกอบอาชีพในประเทศไทยได้อีกประการหนึ่งด้วย สอดคล้องกับ งานวิจัยของ พรพะเยาว์ กังเม้ง (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสามารถทางการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมและการปรับตัวของนักศึกษาจีนมหาวิทยาลัยรังสิต ที่พบว่า แนวคิดพื้นฐานของนักศึกษาจีนที่เข้ามาศึกษาต่อประเทศไทย เพื่อหลีกเลี่ยงการแข่งขันทางการศึกษาที่มีสูงภายในประเทศจีนเพิ่มโอกาสที่ดีในการทำงานในอนาคต ชื่นชอบผู้คนและวัฒนธรรมไทยเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจเรียนในประเทศไทย เช่นเดียวกับผลการศึกษาวิจัยเบื้องต้นว่าด้วยนักศึกษาจีนในไทย ของ กุลนรี นุกิจรังสรรค์ และคณะ (2564) ที่พบว่า ปัจจัยที่ดึงดูดให้นักศึกษาจีนเลือกมาศึกษาต่อที่ประเทศไทยประกอบไปด้วยปัจจัยด้านค่าใช้จ่าย ทัศนคติเชิงบวกต่อประเทศไทย ความประทับใจเกี่ยวกับประเทศไทย และความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศจีน-ไทย

สำหรับแนวโน้มและทิศทางในการปรับตัวของนักศึกษาจีน พบว่า อยู่ในเชิงบวก มีทิศทางและแนวโน้มที่ยืดหยุ่นพร้อมเรียนรู้และยอมรับวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างกับวัฒนธรรมเดิมที่เคยเป็นอยู่ กล่าวคือ มีลักษณะการปรับตัวที่ไม่ยึดติดกับวัฒนธรรม สามารถยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์ ยอมรับกับวัฒนธรรมใหม่ได้ตามปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น สามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาจีน เมื่อตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อที่ประเทศไทย ก็ทำใจส่วนหนึ่งมาอยู่แล้วจะต้องพบการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ด้านการดำเนินชีวิตไม่สามารถปฏิบัติตามวัฒนธรรมเดิมของตนได้ทั้งหมด แม้จะมีความตื่นตระหนกต่อวัฒนธรรมใหม่ในช่วงแรก ๆ แต่ก็สามารถยืดหยุ่นวัฒนธรรมเดิมลงได้ตามสถานการณ์ ทั้งนี้ การเดินทางเข้ามาศึกษาต่อยังประเทศไทย คือ การได้รับอิสระในการดำเนินชีวิตเนื่องจากมิได้อาศัยอยู่กับครอบครัว ทำให้ต้องมีการคิดและตัดสินใจหลายเรื่องด้วยตนเอง นักศึกษากลุ่มนี้จึงต้องมีการเรียนรู้และพัฒนาตนเองให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ ทั้งเรื่องการเปลี่ยนแปลงตนเองในเรื่องการเรียน และวัฒนธรรมใหม่ที่ต้องพบเจอเพื่อความอยู่รอด สอดคล้องกับการศึกษาของ มัญชรี โชติรสสุติ (2556) เรื่อง การปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนักเรียนไทยในต่างประเทศ ที่อธิบายถึงการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนักศึกษาไว้ว่า เมื่อนักศึกษาไปอยู่ต่างประเทศย่อมเผชิญกับปัญหาและจะพยายามให้กำลังใจตนเอง โดยมองอุปสรรคและปัญหาที่เกิดขึ้นในด้านบวก เปิดใจกว้างและยอมรับวัฒนธรรมใหม่ เพราะทุกวัฒนธรรมมีทั้งข้อเด่นและข้อเสีย ซึ่งต้องเริ่มจากการเรียนรู้ เปิดใจยอมรับสิ่งใหม่ ไม่ยึดติด ย่อมทำให้เกิดการปรับตัวที่ดีที่สุด เช่นเดียวกับ ธิตาพร บุญเม่น (2565) ที่อธิบายในบทความวิชาการเรื่องการปรับตัวด้านภาษาและวัฒนธรรมของนักศึกษานานาชาติในมหาวิทยาลัยมหิดล ไว้ว่า นักศึกษาต่างชาติย่อมมีความหลากหลายทางด้านเชื้อชาติ เมื่อต้องเข้ามาสู่วัฒนธรรมใหม่ มักจะเกิดปัญหาการปรับตัวทางด้านภาษาและวัฒนธรรม ส่งผลให้เกิดความวิตกกังวล ความเครียด ความเหงา ความไม่แน่ใจในการสื่อสารกับคนต่างวัฒนธรรม นักศึกษาต้องพยายามเรียนรู้และปรับตัวกับเพื่อนใหม่เพื่อให้เข้ากับบรรทัดฐานและวิถีปฏิบัติของสังคม วัฒนธรรม ในสิ่งแวดล้อมใหม่ให้เกิดการยอมรับในกลุ่มคนอื่นเพื่อความอยู่รอดของตนเอง

กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาจีนส่วนใหญ่มีความคาดหวังต่อการเข้ามาศึกษาต่อข้ามวัฒนธรรมด้วยการเลือกที่จะอยู่ต่อประเทศไทย โดยคาดหวังในเรื่องของการประกอบอาชีพ การศึกษาต่อและการมีครอบครัวอยู่ที่ประเทศไทย สอดคล้องกับ กุลนรี นุกิจรังสรรค์ และคณะ (2564) ที่สรุปเกี่ยวกับความพึงพอใจและปลายทางหลังจากนักศึกษาจีนสำเร็จการศึกษาจากประเทศไทย ระบุว่า นักศึกษาจีนจำนวนมากมีความตั้งใจที่จะกลับจีนและเลือกที่จะอยู่ไทยต่อหากมีช่องทาง เนื่องจากมีความเคยชินกับอิสราภและวิถีชีวิตในไทย ไม่ต้องการกลับไปเผชิญกับความกดดันและสภาพสังคมจีนที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

โดยรูปแบบที่กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาจีนใช้ในการปรับตัวข้ามวัฒนธรรม คือ รูปแบบการสื่อสาร ซึ่งการสื่อสารถือเป็นกระบวนการสำคัญในการปรับตัวข้ามวัฒนธรรม เนื่องจากการสื่อสารถือเป็นกระบวนการสร้างปฏิสัมพันธ์ ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารระหว่างเพื่อน หรือการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในคณะ การดำรงชีวิตประจำวัน รวมถึงการเรียนรู้วัฒนธรรมผ่านสื่อมวลชนด้วยการดูละครไทย ฟังเพลงไทย เป็นต้น กล่าวคือ การที่บุคคลไปอยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่าง ที่ไม่คุ้นเคยก็ยังสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสารที่ก่อให้เกิดความเข้าใจระหว่างกัน ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน การสื่อสารจะยิ่งช่วยในการปรับตัวให้เข้ากับสังคมในวัฒนธรรมนั้นๆ ทำให้รู้สึกได้รับการยอมรับและเป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่เข้ามาอยู่ได้ สอดคล้องกับ ธิดาพร บุญเม่น (2565) ที่กล่าวถึง กระบวนการปรับตัวไว้ว่า การสื่อสารเป็นสิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นในกระบวนการปรับตัวทางวัฒนธรรมเพราะการสื่อสารและวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด การสื่อสารจะเกิดขึ้นในบริบทของวัฒนธรรม ทั้งการสื่อสารในแบบวัจนภาษาหรืออวัจนภาษา ในการสื่อสารระหว่างสังคมที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกันนั้น ก็จะทำให้เกิดการรับรู้ ทัศนคติพฤติกรรมและภาษาของบุคคลที่เราปฏิบัติสัมพันธ์ด้วยแตกต่างกันออกไป เช่นเดียวกับ Kantima Kunjara (1982) ที่ศึกษาเรื่อง Communication Patterns of Thai Students in the Process of Acculturation โดยอธิบายว่า การสื่อสารที่เป็นปัจจัยในการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมนั้น ประกอบด้วย 4 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านความเชี่ยวชาญด้านการใช้ภาษาของเจ้าบ้าน ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการปรับตัว ปัจจัยด้านการแสดงถึงปฏิสัมพันธ์ที่มีกับเจ้าบ้าน และปัจจัยด้านช่องทางในการเข้าถึงสื่อมวลชนของเจ้าบ้าน โดยปัจจัยทั้งหมดมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงการสื่อสารระหว่างบุคคลกับเจ้าบ้านในเชิงบวก

2. ลักษณะการสื่อสาร และปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่มีผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาจีนหลักสูตรนิเทศศาสตรนานาชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต

ลักษณะการสื่อสารที่มีผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาจีนกลุ่มตัวอย่าง คือ ลักษณะการสื่อสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์ ทั้งด้านกายภาพและด้านสังคม โดยใช้การสื่อสารเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ ด้วยองค์ประกอบทางสภาพสังคมและจิตใจ คือ ระยะเวลา การแลกเปลี่ยนข้อมูลร่วมกัน และความไว้วางใจ ซึ่งนักศึกษาจีนจะใช้การสื่อสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์โดยเป็นขั้นตอนแรกเพื่อนำไปสู่ขั้นการสานต่อความสัมพันธ์ คือ การสร้างความสมดุลระหว่างบุคคลให้เกิดขึ้น อันก่อให้เกิดความรู้สึกในเชิงบวกต่อกันและพัฒนาไปสู่การรักษาความสัมพันธ์ให้คงนาน สอดคล้องกับ กมลรัฐ อินทพัตร์ และพรทิพย์ เย็นจะบก (2566) อธิบายเรื่องการสื่อสารไว้ว่า การสื่อสารในชีวิตของแต่ละบุคคลนั้นล้วนมีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันออกไปในสถานการณ์ต่าง ๆ และส่งผลต่อการดำเนินชีวิตได้ คือ ทำให้มนุษย์ไม่รู้สึกโดดเดี่ยวทำให้ทราบการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น สร้างความสัมพันธ์ทางสังคมทำให้เกิดการแสดงออก การพักผ่อนหย่อนใจ การเรียนรู้ และการเกิดกำลังใจซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนเกิดมาจากการสื่อสารทั้งสิ้น

ปัญหาหรืออุปสรรคที่นักศึกษาจีนกลุ่มตัวอย่างพบส่วนใหญ่ สามารถวิเคราะห์เป็นปัญหาหรืออุปสรรคด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive) กล่าวคือ ความไม่เข้าใจเกี่ยวกับภาษาที่ต่างกัน ด้วยความต่างวัฒนธรรมด้านภาษาทำให้การสื่อสารค่อนข้างมีปัญหาในช่วงแรกที่เข้ามาศึกษาต่อ

เพราะ คนจีนส่วนใหญ่ไม่ค่อยถนัดภาษาอังกฤษมากนัก รวมถึงการมีค่านิยมด้านวัฒนธรรมการสื่อสารที่แตกต่างกัน เนื่องจาก คนไทยมักไม่สื่อสารแบบตรงไปตรงมา หรือสื่อสารความรู้สึกที่ไม่ชัดเจน แต่คนจีนจะชอบสื่อสารแบบตรงไปตรงมา บอกความรู้สึกหรือความต้องการแบบชัดเจน สอดคล้องกับ ธิดาพร บุญเม่น (2565) ที่สรุปปัญหาและอุปสรรคของการปรับตัวด้านวัฒนธรรมของนักศึกษาต่างชาติ โดยมักเป็นเรื่องของภาษาและการสื่อสาร เพราะด้วยความแตกต่างทางด้านภาษามีผลอย่างมากต่อการสื่อสารระหว่างบุคคลหรือกลุ่ม อีกประการหนึ่งเป็นปัญหาด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมและประเทศเจ้าบ้าน เช่นเดียวกับ เมตตา วิวัฒนานุกูล (2548) ที่กล่าวถึง ปัญหาและอุปสรรคสำคัญของการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมมี 3 ด้านหลัก ๆ ด้านความรู้และความคิด สืบเนื่องจากความไม่เข้าใจหรือไม่รู้ในภาษาที่ใช้ ด้านทัศนคติและความรู้สึก เช่น การมองแบบเหมารวม การด่วนสรุป อคติขาดความละเอียดอ่อนในการแสดงออก และ ด้านพฤติกรรม เช่น ขาดการปรับตัว ขาดความเคารพในวัฒนธรรมอื่น

นักศึกษาจีนมีการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมได้ดี โดยมีความพึงพอใจต่อบัณฑิตด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม สะท้อนให้เห็นจากการเข้าร่วมกิจกรรมของทางมหาวิทยาลัยและหลักสูตรที่มีความราบรื่นและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี นักศึกษาชาวจีนส่วนใหญ่รู้สึกผ่อนคลายกับอากาศของประเทศไทยพร้อมทั้งรู้สึกสะดวกสบายกับการรับประทานอาหารไทย ชื่นชอบรสชาติและอยากทดลองอาหารไทยเนื่องจากรู้สึกว่าสังคมและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยและประเทศจีนมีความคล้ายคลึงกัน เปรียบเสมือนบ้านที่เมื่อน้องเพราะนักศึกษาจีนส่วนใหญ่รู้จักประเทศไทยในด้านต่าง ๆ แตกต่างกันไปก่อนตัดสินใจมาศึกษาต่ออยู่แล้ว สอดคล้องกับ Kim (1995) ที่อธิบายว่า การที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งไปอยู่อาศัยต่างถิ่น ต่างชาติ ต่างภาษาต่างวัฒนธรรม มักเผชิญปัญหาไม่ว่าจะเป็นปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากตัวบุคคล หรือเป็นปัญหาที่เกิดจากสภาพแวดล้อม โดยทั่วไปบุคคลนั้นก็จะพยายามปรับตัวกับสภาพปัญหาที่กำลังเผชิญ เพื่อให้สภาวะของความกดดัน ความเครียด ความว้าวุ่น ความวุ่นวายใจ หรือความกังวลใจค่อย ๆ คลี่คลายลงจนกระทั่งหมดไป

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต

- 1.งานวิจัยในอนาคตควรมีการทำวิจัยเชิงปริมาณเพิ่มเติม ซึ่งจะช่วยให้ทราบถึงอิทธิพลของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนักศึกษาเพิ่มเติม
- 2.การปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนักศึกษาจีนในแต่ละภูมิภาคของประเทศไทยมีแนวโน้มที่จะมีความแตกต่างกันในประเด็นย่อยทางวัฒนธรรม (Subculture) ทั้งด้านรูปแบบการเรียนการสอน และเรื่องการใช้ชีวิตประจำวัน ครั้งหน้าอาจมีการเก็บข้อมูลจากนักศึกษาจีนมหาวิทยาลัยภาคอื่น ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจขึ้นด้วย

บรรณานุกรม

- กมลรัฐ อินทรทัศน์ และ พรทิพย์ เย็นจะบก. (2566). *หลักและทฤษฎีการสื่อสาร*. pirun.ku.ac.th/~agrpct/envelop/com%20theory.doc.
- กุลนรี นุกิจรังสรรค์ และคณะ. (2564). *การศึกษาเบื้องต้นว่าด้วยนักศึกษาจีนในไทย*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.).
- ธิดาพร บุญเม่น. (2022) การปรับตัวด้านภาษาและวัฒนธรรม ของนักศึกษานานาชาติในมหาวิทยาลัยมหิดล. *วารสารวิพิตพัฒนศิลป์*, 2(1), 52-66.
- ฝ่ายทะเบียนมหาวิทยาลัยรังสิต.(2565). *รายชื่อนักศึกษาใหม่ที่ขึ้นทะเบียน*. <https://staffintranet.rsu.ac.th/SUWeb/Main.aspx>,
- พัชรภา เอื้ออมรวิช. (2556). *การปรับตัวของนักศึกษาจีนที่เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขาสังคมศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยรังสิต].
- พระยาเยาว์ กิ่งเม่ง. (2557). *ความสามารถทางการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมและการปรับตัวของนักศึกษาจีน* มหาวิทยาลัยรังสิต. [วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรังสิต].
- เมตตา วิวัฒนานุกูล. (2548). *การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มัณฑริ โชติรสสุติ. (2556). *การปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนักเรียนไทยในต่างประเทศ*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารประยุกต์, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์].
- ศูนย์สารสนเทศอุดมศึกษา. (2565). *สถิติอุดมศึกษา นักศึกษาใหม่ 2565*. https://info.mhesi.go.th/stat_std_new.php,
- สุนทรียา ไชยปัญญา. (2561). *การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมและการปรับตัวของนักศึกษาต่างชาติ* มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. research.rmu.ac.th/rid-mis//upload/fullreport/1632637155.pdf
- Kantima Kunjara. (1982). *Communication Patterns of Thai Students in the Process of Acculturation*. University of Oklahoma.
- Kim, Y.Y., 1995. Intercultural Adaptation." In Asante, M.K. & Gudykunst, W.B.(ed.), *Handbook of International and Intercultural Adaptation*. California: Sage Publications.
- Soriana,F.I.(1995).*Conducting Needs Assessments : A Multidisciplinary Approach*. Thousand Oaks, CA : Sage Publications.